

Beste lezers,

Voor u ligt de Kerkbel voor december 2021 / januari 2022. Ook deze keer weer met informatie over het gebeuren in onze kerk en met leuke stukjes om te lezen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan de kerkdiensten die er iedere zondag gehouden worden, aan de RK-vieringen die hier iedere maand gehouden worden.

Lees ook het Engelenproject van de diaconie en over de wensballen. Verder vindt u in deze Kerkbel het 'in memoriam' van Greetje Wassenaar, Daan Rispens en Albert Timmerman.

Ook staan er weer de bijdragen in van pastor Susan Boukema en van Aad Kamsteeg. Wilt u ergens op reageren, dan mag dat! GRAAG zelfs!!!

Heeft u een reactie of een opmerking of misschien een leuke suggestie voor onze Kerkbel, geef het alstublieft aan ons door. Dit kan per e-mail op het volgende e-mailadres; kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl of per post aan; Redactie Kerkbel, Kerkplein 7, 8899 AW Vlieland.

*Wij zien uit naar uw reacties!
Redactie Kerkbel*

*'Omdat wij op zoek zijn naar Kerstengelen (zie pagina 8)
is deze kerkbel iets vroeger uitgekomen dan verwacht'*

De kerkdiensten in de tweede helft november t/m januari 2022:

Zondag 21 november, 10.00 u.

ds. Anne-Mieke van der Plaat, Vlieland
organist: Otto Roelofsen, Kimswerd

Zondag 28 november, 10.00 u. - *Eerste Adventszondag*

ds. Johan Goud, Den Haag
organist: Andre Poortman, Zwolle

Zondag 5 december, 10.00 u. - *Tweede Adventszondag*

ds. Iris v.d. Heul, Maastricht
organist: Kees Schout, Harlingen

Zondag 12 december, 10.00 u. - *Derde Adventszondag*

ds. Anne-Mieke van der Plaat, Vlieland
organist: Frank Water, Voorthuizen

Zondag 19 december, 10.00 u. - *Vierde Adventszondag*

ds. Maartje Wildeman, Nijemirdum
organist; Otto Roelofsen, Kimswerd

Maandag 29 december, 17.00 u.

Pastor Susan Boukema, Woord- en Communieviering

Vrijdag 24 december, 22.30 u. - *Kerstnachtdienst*

ds. Anne-Mieke van der Plaat, Vlieland
organist; Ab Weegenaar, Kampen

Zaterdag 25 december, 10.00 u.

ds. Anne-Mieke van der Plaat, Vlieland
organist; Ab Weegenaar, Kampen

Zondag 26 december, GEEN DIENST

Vrijdag 31 december, 19.30 u. - *Gedachtenisdienst*

ds. Anne-Mieke van der Plaat, Vlieland
organist: Ab Weegenaar, Kampen

Zondag 2 januari, 10.00 u.

ds. Kaj van der Plas, Eelde
organist: Ab Weegenaar, Kampen

Zondag 9 januari, 10.00 u.

ds. Anne-Mieke van der Plaat, Vlieland
organist: Olchert Clevering, Leeuwarden

Zondag 16 januari, 10.00 u.

ds. Pieter Corbee, Leiden
organist: André Poortman, Zwolle

Maandag 17 januari 17.00 u.

Pastor Susan Boukema, Woord- en Communieviering

Zondag 23 januari, 10.00 u.

ds. Anne-Mieke van der Plaat, Vlieland
organist: Otto Roelofsen, Kimswerd

Zondag 30 januari, 10.00 u.

ds. Wiske Beuker, Witmarsum
organist: Mea Stelma, Grouw

Zondag 6 februari, 10.00 u.

ds. Anne-Mieke van der Plaat, Vlieland
organist: Kees Schout, Harlingen

Zondag 13 februari, 10.00 u.

ds. Bertus Nijendijk, Harlingen
organist: Otto Roelofsen, Kimswerd

Kerkplein 5**Kerstboodschap**

Ik mocht in de Nicolaaskerk een lezing houden voor een gezelschap dat op het eiland was om na te denken over hun werk, hun relaties, zichzelf en de toekomst. Kortom: zij dachten na over hun leven.

Aan het einde werd mij een vraag gesteld: Wat is jouw kerstboodschap?

Dat was even omschakelen. Het was pas begin november, daar was ik nog niet mee bezig. Blijkbaar duurde het schakelen iets te lang want hoorde ik zeggen: ‘zeg wat er in je opkomt’. En prompt antwoordde ik ‘Verbinding’.

Met dat ik het zei dacht ik: waarom zeg ik dit? En gelijk hoorde ik het mijzelf hardop zeggen.

‘Er is zoveel gaande in de wereld en in ons leven dat we onszelf én elkaar zo makkelijk kwijtraken. We zijn druk met van alles en nog wat.

Er wordt veel van ons gevraagd; door anderen, door social media, door onszelf. De kans is groot dat we aan onszelf voorbij lopen.

We zeggen veel en vinden veel. Maar luisteren wij ook? Luisteren we naar onszelf, naar elkaar, naar de ander. Durven we in gesprek te gaan met onszelf, met elkaar, met de ander. Delen wat ons bezighoudt, wat ons zorgen baart, waar wij naar verlangen. Durven we onszelf kwetsbaar op te stellen?

Vaak gaan we een gesprek uit de weg. Bang voor meningsverschillen, bang voor ruzie. We weten ook niet goed hoe je met verschillen om moet gaan. Het is makkelijker om het met elkaar eens te zijn of te zwijgen.

Maar ben je dan wel verbonden met elkaar? Ben je wel verbonden met jezelf als je jezelf niet serieus neemt, er het zwijgen toe doet. En moet je het altijd met elkaar eens zijn? Nee, dat hoeft niet. Elkaar bevragen helpt al. Horen wat de beweegreden van de ander is. Wat zijn/haar drijfveer is, verlangen is. En dat jij dat ook kan zeggen. Dat helpt om elkaar te verstaan. En dat alleen al geeft verbinding.

En soms ontdek je dat je helemaal niet zo verschillend erin staat.

En ja, soms zijn de verschillen zo groot dat je beiden weet: wat dit betreft kunnen we niet samen door één deur. Dat kan pijnlijk zijn, verdrietig zijn. Want hoe ga je dan verder? Je moet dan zoeken naar een nieuwe manier van verhouden. Hoe verhouden wij ons tot elkaar? Maar ook: hoe verhoud ik mij tot mijzelf?

Ik ben nu 2 maanden op het eiland. Soms denk ik: ik ken nog veel te weinig mensen. En de mensen kennen mij niet. Maar dan denk ik weer aan al die mensen waar ik mij al wel mee verbonden voel; zondagmorgen in de kerk, het halfuurtje in het zwembad, de mensen die mij groeten en die ik groet, mensen die ik al wel bezocht heb.

Ik merk hoe ik het nodig heb om mij met anderen verbonden te voelen; verbonden te weten. Het voelt als: ik mag er zijn.

Dat kan al in heel kleine dingen zitten. Maar o, wat zijn ze belangrijk.

Verbinding als kerstboodschap. Als mensen zich met elkaar verbinden - zal de wereld er dan niet mooier op worden? Als mensen elkaar verstaan, elkaar vinden in een idee, in een plan - zal de samenleving dan niet mooier worden?

En of dat nu is op wereldniveau of op ons eiland Vlieland of in ons eigen leven, als wij ons kunnen, durven of willen verbinden komt die 'Vrede op aarde' dichterbij.

En dat wens ik ons allemaal toe: Vrede op aarde, vrede in ons leven!

*Gezegende kerstdagen!
ds. Anne-Mieke van der Plaats*

Stilte Cirkel

In de adventsweken zal op dinsdagavond in de kerk een Stilte Cirkel worden gehouden. De adventstijd (de 4 weken voor Kerst) is van oudsher een tijd van inkeer en bezinning, van wachten en verwachten, van stil worden.

De cirkel verwijst naar de adventskrans; iedere week komt er een licht bij - zo leven wij vanuit het donker naar het licht, naar de geboorte van het kind toe.

Een thema van advent is 'Ontvangen'.

In de Stilte Cirkel word je uitgenodigd hierover na te denken. 'Wat betekent ontvangen voor mij? Kan ik ontvangen? Vind ik dat makkelijk of juist moeilijk? etc.'

Iedere week zullen we het thema vanuit een ander perspectief benaderen.

In de Stilte Cirkel zitten we in een kring (op stoelen) en we zijn stil.

Het is dus geen gespreksgroep – we gaan ook niet praten.

Er wordt alleen gesproken door degene die de leiding heeft (dat zal ik zijn). Je wordt uitgenodigd je gedachten te ordenen en het thema in jezelf te onderzoeken.

Ik zal gebruik maken van verschillende (heel laagdrempelige) meditatievormen.

Iedereen is welkom. Het is niet noodzakelijk alle keren te komen. Je hoeft geen ervaring te hebben. Als je interesse hebt of nieuwsgierig bent of denkt ‘dit is misschien wel iets voor mij’ – kom dan gewoon!

Wanneer en waar?

Dinsdagavond 30 november en 7, 14 en 21 december van 19.00 – 19.45 uur in de Nicolaaskerk.

Voor wie wil, drinken we na afloop koffie of thee met elkaar.

We kunnen dan wat ervaringen uitwisselen en ik hoor dan ook graag wat jullie anders willen of juist fijn vinden.

Nog een tip: Trek warme kleren aan en neem een warm dekentje of fleeceme.

Heb je vragen? Neem dan gerust met mij contact op: 06-57490586

Ik hoop: tot dan!

ds. Anne-Mieke van der Plaats

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

Greetje Wassenaar is op zondag 3 oktober overleden.

Hieronder een ‘In memoriam’ door Anke Bruin-Kommerij. Hartelijk dank hiervoor!!

In Memoriam Greetje Wassenaar

Ter herinnering aan Greetje Wassenaar, partner van Anton Bruin.

Greet werd geboren op 10 augustus 1951 in Leeuwarden, als dochter van garagehouder Wassenaar. Ze groeide op met een groot zakelijk instinct. Hard werken werd haar met de paplepel meegegeven.

Sportief, tomeloos, een vrouw met karakter die stond voor haar mening. Niet bang voor het leven, altijd alle zeilen bijzetten als het tegen zat.

Midden jaren '80 kwam ze als gast in het Badhotel Bruin en daar was natuurlijk Anton. Als een blok vielen ze voor elkaar. Zelden zag ik een stel wat zo stapelverliefd op elkaar was. De verliefdheid bleef en werd een hele grote liefde. Al vlug kwam Greet blijvend naar Vlie. Het Badhotel Bruin kreeg met Greet een wervelwind in huis. Met hart, ziel en zakelijkheid werd er keihard gewerkt. Laveren, dag en nacht klaar staan voor de gasten. Hard voor zichzelf en ook wel voor de broers en medewerkers. Het Badhotel kreeg de wind weer flink in de zeilen.

Gelukkig waren er ook mooie zeilreizen met de Sas Marie, de dagelijkse wandelingen rond Noorderstoek met hond Barry. Het genieten van de kookkunsten van Anton, muziek en de warme Spaanse zon.

Greetje; lief, emotioneel, stoer en recht door zee. Tijdens één van onze laatste gesprekken zei ze: "ik heb een mooi vol leven gehad, het is goed zo. Anton is het beste wat me ooit is overkomen. Er is zoveel liefde, hij zorgt zo goed voor mij. Ik hou zo veel van hem". Echte liefde gaat nooit voorbij.

Twee jaar geleden kwam het vreselijke bericht dat Greet kanker had. Van hoop naar vrees, terug naar hoop. Alles eruit halen wat er in zat. Mentaal zo sterk, maar die rotziekte kreeg de overhand.

Herinneringen blijven bestaan, ook al is ze nu voorbij de uitertton richting zee.

Anke Bruin-Kommerij.

In Memoriam Daan Rispens

Daan Rispens is op zondag 10 oktober overleden.

Hieronder een 'In memoriam' door Filip Dijkstra. Hartelijk dank hiervoor!!

Op zondag 10 oktober is Daan Rispens in bijzijn van zijn familie in zijn eigen omgeving, op 72 jarige leeftijd, overleden.

Daan en Riekje zijn 49 jaar getrouwd geweest en hebben 1 zoon, Rogier. Daan is opgegroeid in de Bosrand, het pension van zijn vader en moeder. Na de lagere school heeft Daan de middelbare school op Vlieland afgerond. Nadat ze samen, jaren, op de RABO bank hebben gewerkt, zijn ze begin jaren 80, Sporthotel Rispens begonnen in het voormalige pension Zorgwijk. Het heerlijke eten van Riekje en de gezelligheid aan de bar bij Daan in een Oostenrijkse ambiance.

Daan was altijd royaal en vaak met veel humor. En met muziek van vroeger op de achtergrond maar ook wel op de voorgrond zodat Daan dan luidkeels mee kon zingen. Hij was een groot liefhebber van the Beatles.

Zomers gezellige braderieën met saté en sangria.

Daan hield erg van honden, specifiek Sint Bernards. Waar ze ook vandaan moesten komen dat maakte Daan niet.

Een andere passie hadden Daan en Riekje voor: Oostenrijk. Al vanaf 1975 naar het plaatsje Brand im Vorarlberg in Haus Zalim bij Walter en Erna.

Veel vrienden, familie en eilanders hebben daarna hier ook van hun ski vakantie genoten.

Daan is actief lid geweest van verschillende verenigingen zoals: de Drumband, VSV en het Zeemanskoor. Ook is Daan bestuurslid geweest bij de VVV, Stichting Recreatiebelangen Vlieland en voorzitter van de Drumband. Vrijwilliger bij de brandweer. En raadslid voor de VVD op Vlieland.

De laatste jaren ging de gezondheid van Daan achteruit, ‘vroeger’ werd steeds belangrijker in het leven van Daan en het heden steeds ‘vluchtiger’ en korter.

De meeste Vlielanders kennen het beeld nog van Daan en Riekje samenlopend in de Dorpsstraat om bijvoorbeeld boodschappen te doen. Daan meestal met een plastic tasje in zijn hand.

Dat is nu een mooie herinnering.

YESTERDAY, ALL MY TROUBLES SEEMED SO FAR AWAY

In Memoriam Albert Jan Timmerman

Albert Timmerman is op maandag 25 oktober overleden. Het ‘In memoriam’ is een bewerking van de rede die door de kinderen is uitgesproken tijdens de crematieplechtigheid.

Albert is geen Vlielanders want zijn wieg stond in Dwingelo. Hij was een eilander.

Na veel omzwervingen door Drenthe, Friesland en Noord-Holland is hij op Vlieland terechtgekomen. Als schilder ging hij werken voor Hennie Koster en zo heeft hij op Vlieland aan meerdere projecten gewerkt.

Albert was een man vol plannen. Na zijn huwelijk bouwde hij aan de Dennenland, zijn eerste huis waar zijn oudste dochter is geboren.

Het volgende plan dat gerealiseerd werd was de koop van het sigarenwinkeltje van Wels in de Dorpsstraat. Daar is de tweede dochter geboren.

Vervolgens werd het souvenirwinkeltje aan de overkant van de straat gekocht.

Niet al zijn plannen en ideeën werden uitgevoerd, maar alleen erover nadenken was al leuk. ‘Je moet altijd dromen blijven houden’ was zijn motto. Zo heeft hij op zijn 54ste nog het vaarbewijs 1 en 2 gehaald. Gewoon om te laten zien dat hij het kon.

Toen Albert alleen verder door het leven ging werd het souvenirwinkeltje verkocht.

En toen hij met pensioen ging sloot de sigarenwinkel. Er volgde een verbouwing zodat zijn kinderen en kleinkinderen altijd een logeerafres op het eiland hadden. Daar is veel gebruik van gemaakt tot grote vreugde van hen allemaal.

Albert was een verenigingsman: klaverjassen, biljarten, jachtclub, Carnavalsvereniging de Geitenbreiers, vrijwillige brandweer, ouderwetse dansen en vissen. Deed graag mee aan feestjes en festiviteiten. Opkleden en verkleeden - hij genoot ervan. Ook mocht hij graag op vakantie gaan. Hij pakte dan een terrasje en kon uren kijken naar mensen onder het genot van een fluxje en natuurlijk een sigaret.

De laatste 5 jaar ging zijn gezondheid achteruit. Op het eiland leefde hij meer en meer op zichzelf. Maar aan de wal bij zijn familie, kwam hij tot leven. Het lopen ging steeds slechter en er kwam een scootmobiel waarmee hij regelmatig over het eiland tufte. Ondanks alles bleef hij altijd lekker in de tuin bezig op zijn vaste plekje bij zijn zelfgebouwde waterwand met vijver naast zijn maatje de kikker.

Albert was een echte familieman en een mensenmens.
Hij zal gemist worden door zijn kinderen en kleinkinderen en vele anderen.

Berichten uit de kerkenraad

Bericht van de diaconie

Engelen in actie

Engelenproject van advent tot en met kerst

‘Je bent een engel!’

Wat fijn als dat tegen je gezegd wordt. Want diegene die dit tegen je zegt is op dat moment heel blij met jou.

Misschien vind jij het heel gewoon wat je deed maar voor de ander was het bijzonder; omdat hij/zij zich verdrietig voelde, onzeker, alleen. Omdat het allemaal tegen zat. Of deed het goed dat er even een vriendelijk woord gezegd werd. Je kan een engel zijn zonder dat je het weet en zonder dat je het ziet.

In de weken van advent en kerst lijkt het of de engelen meer zichtbaar zijn en meer actief. In de advents- en kerstverhalen brengen ze bezoeken aan mensen, in de kerstliederen wordt over ze gezongen en ze hangen in de kerstboom. En... dit jaar zijn ze ook actief op Vlieland.

Deze Vlielandse kerstengelen gaan in de vier adventsweken én met kerst een kleine attentie brengen naar iemand die om wat voor reden ook wel wat extra aandacht kan gebruiken. De attentie kan een kaartje zijn, een kaars, een bloem, zelfgemaakte jam, zelfgebakken koekjes of hoe creatief deze engel ook maar kan en wil zijn.

Het gaat om de verrassing dat er onverwachts iets door de brievenbus is geschoven of aan de deurknop is gehangen.

Om dit 'Engelenproject' mogelijk te maken hebben wij jullie hulp nodig.

Wij zijn op zoek naar Engelen

Wie wil kerstengel zijn en in de adventsweken en met kerst een ander anoniem verrassen (vijf keer dus). Wanneer je je als engel aanmeldt krijg je nog precies uitgelegd hoe en wat en ook een tekst die je de eerste keer bij je attentie kunt voegen. Iedereen kan een kerstengel zijn; volwassenen, kinderen, als gezin.

Wij zijn ook op zoek naar Ontvangers

Weet jij iemand die wel wat extra aandacht kan gebruiken? Dat kunnen natuurlijk zieken en ouderen zijn of mensen die om wat voor reden ook weinig de deur uitkomen. Maar dat kan ook iemand zijn die heel veel werk verzet of waarvan jij vindt dat diegene gewoon eens iets extra's verdient. Misschien juist diegene waar je niet zo snel aan denkt, of die niet zo op de voorgrond staat. Het kunnen zowel ouderen, jongeren als kinderen zijn. De doelgroep is iedereen!

Je kunt je aanmelden bij ds. Anne-Mieke van der Plaat jmbvanderplaat@hetnet.nl 06-57490586 of bij Cathrien de Jong co.jong@planet.nl 06-12457917 of bij Piety de Boer, deboerpiety@gmail.com 06-50557700.

Graag met vermelding van je @adres of telefoonnummer.

Dit kan tot en met maandag 22 november. Daarna hebben wij de tijd om engelen en ontvangers aan elkaar te koppelen. Als je je als engel aanmeldt nemen wij via mail of telefonisch contact met je op.

*Wij zijn heel benieuwd naar de reacties,
Cathrien en Piety*

Bedankt Vrijwilligers!!!

Wat is een organisatie, wat is een kerk zonder vrijwilligers en wat is onze kerk zonder vrijwilligers? Nou, wij denken, nee wij weten wel zeker dat onze kerk dan niet meer kan bestaan.

Wat hebben wij een geluk dat er zoveel eilanders als vrijwilligers werkzaam zijn in en rondom de Nicolaaskerk heen. Vanaf deze plek willen wij, als kerkenraad, onze waardering uitspreken voor **al deze vrijwilligers** en iedereen heel hartelijk dank zeggen voor al jullie inzet, iedere keer weer opnieuw!!! **BEDANKT!!!**

Vrijwilliger

*Vrijwilliger worden is een kunst
Vrijwilligers krijgen is een gunst
Vrijwilligers hebben is een geluk
Vrijwilliger blijven een meesterstuk
Want vrijwilliger zijn
Is vrijwillig maar niet vrijblijvend*

*Is verbonden maar niet gebonden
 Is onbetaalbaar maar niet te koop
 Is positief denken en doen met als doel
 Voor de ander en jezelf een goed gevoel
 Want daar alleen kan liefde wonen
 Daar alleen is het leven goed
 Waar men blij en ongedwongen
 Alles voor elkander doet
 Een zachte blik, een goede daad
 Een vriendelijk woord, een blij gelaat
 Al lijkt het soms weinig wat je doet
 Je geeft veel meer dan dat je zelf vermoedt
 Bedenk dus, je bent beslist niet overbodig
 Want iedere vrijwilliger is hard nodig*

Afscheid van vrijwilligers.

Na een periode van 15 jaar [!] heeft Jelva van der Werf laten weten dat zij stopt met het regelen van de gastorganisten, de gastpredikanten en het gastenverblijf.

Jelva heeft er 15 jaar lang voor gezorgd, met hulp van haar man Olchert Brouwer, dat er iedere zondag een predikant, eigen of gastpredikant, aanwezig was tijdens de kerkdienst. En ook dat er een organist aanwezig was. Gastpredikanten en organisten moesten ook onderdak hebben en ook dat werd door Jelva geregeld.

Vanaf deze plaats willen wij Jelva en Olchert heel hartelijk bedanken voor al die vele jaren dat zij dit voor de Nicolaaskerk gedaan hebben.

Wij vinden het jammer dat ze stoppen, maar hebben respect voor deze beslissing! Jelva deelde mee dat zij voldoening geput heeft uit dit werk door de vele mooie contacten met de mensen die hier als gast graag de kerkdiensten wilden helpen uitvoeren.

Kerkenraad PG Vlieland; Cathrien, Harry, Jaap, Piety, Anne-Mieke

Collectes

Ook deze keer willen wij u weer vragen om ons te helpen met de collectes. Uitleg over de collectes kunt u vinden op de website en dan onder kopje ‘Over ons’ en dan naar Financiën.

Hierbij de lijst voor de volgende diaconale collectes van augustus en september:

Zondag 21 november: voor Prot. kerk - Pastoraat

Zondag 28 november: voor KiA – Werelddiaconaat [Moldavië] 1ste Advent

Zondag 5 december: voor KiA - Zending [Rwanda] 2de Advent

Zondag 12 december: voor KiA -Diaconaat Nederland, 3de Advent

Zondag 19 december: voor Prot. kerk - JOP 4de Advent

Vrijdag 24 december: Kerstcollecte is voor Kinderen in de knel

Zaterdag 25 december: kerstcollecte is voor kinderen in de knel
 Zondag 2 januari: voor Eigen diaconie
 Zondag 9 januari: voor de Voedselbank te Harlingen
 Zondag 16 januari: voor Prot. Kerk – Ondersteuning gemeenten
 Zondag 23 januari: voor Prot. Kerk – Missionair werk
 Zondag 30 januari: voor Leprastichting [Wereld lepra dag]
 Zondag 6 februari: voor KiA – Werelddiaconaat [Oeganda]
 Zondag 13 februari: voor KiA – Noodhulp voor Nepal

Het bankrekeningnummer van de diaconie is: NL08RABO 0367 60007 14 t.n.v. Diaconie Gemeente Vlieland op Vlieland, met als vermelding de zondag waarvoor u iets wilt geven. Uw bijdrage, voor welke collecte dan ook, wordt zeer op prijs gesteld en wij willen u hiervoor alvast dank zeggen.

Cathrien de Jong en Piety de Boer, diakenen

Stille kerk

In de vorige Kerkbel hebben wij geschreven over de Plek van Stilte in de Kerk. Na de eerste maand waarop de kerk op werkdagen van half vijf tot half zes open was hebben wij, de gastvrouwen, onze ervaringen met en in de stille kerk geëvalueerd. Als we vanuit die evaluatie de reacties samenvatten, dan komen we tot de volgende conclusies:

- Het aantal bezoekers heeft onze stoutste verwachtingen overtroffen.
- Velen komen voor de plek van stilte, ontsteken een kaarsje en nemen plaats voor een langere of kortere tijd van bezinning.
- Anderen wandelen door de stille kerk en bekijken de bijzonderheden.
- Ook zijn er die een poosje plaats nemen in één van de kerkbanken alsof ze de sfeer van de stilte in de kerk in zich op willen nemen.

Op 2 november, de dag dat veel mensen hun overleden dierbaren gedenken is de kerk de hele middag open geweest. Het grote aantal bezoekers bevestigt onze hoop dat deze Plek, in de Stille Kerk, in een behoefte voorziet.

Een belangrijke vraag tijdens de evaluatie was: hoe ervaren wij, gastvrouwen, zelf ons verblijf in de Stille Kerk?

De reacties samengevat zijn; plezierig, ontspannen en rustgevend.

coördinator J. Boomsma.

Nieuwtjes van de redactie van de kerkbel

De redactie las op Facebook een verslag van een vrijwilligster tijdens de openstelling van de kerk;

Nicolaaskerk Vlieland.

4 augustus 2021

Nergens is de zon zo mooi aanwezig als in ons oude kerkje. Ze gooit schaduwen door de bobbelige ruitjes, het koorhek wordt uitvergroot en zelfs de paaskaars vangt het zonlicht en is bijna doorschijnend in zijn pracht. Rob Vlietstra en ik zijn de gelukkigen deze woensdag om onze gasten, onze kerkbezoekers rond te leiden. Veel kinderen ook deze ochtend. Ook de zoon van een oud predikant, meneer van Deinum die hier in de late jaren 40 dominee was, was met zijn familie aanwezig. Als je aan onze gasten vertelt dat het interieur van de kerk eigenlijk bij elkaar gejut is, van schepen ooit op Vlieland vergaan, dan kijken de mensen, en zeker de kinderen toch anders om zich heen. Ze herkennen de pilaren als scheepsmasten, de gebogen spanten in de hoeken en de kinderen voelen zich verwant aan de zeevarenden als ik ze vertel dat Sint Nicolaas niet alleen de beschermheilige van de kinderen is, maar ook die van de zeelieden. Sommigen zie je dan wat stoerder de schouders recht trekken. Het gesprek komt dan al snel op piraten. Zoveel waar de kinderen geen weet van hebben. De wezenzolder, de walviskaken, de pestraampjes, hoewel die in deze coronatijd steeds voorstelbaarder zijn. Daar hoort het verhaal van John Prince bij. Ik laat altijd het graf van John Prince zien die in 1815 passagier was aan boord van het Amerikaanse schip ‘Salus.’ Op weg van Hamburg naar Boston kreeg hij een besmettelijke ziekte en werd op Vlieland van boord gezet, waar hij eenzaam stierf. Veel later heeft zijn familie ervoor gezorgd dat hij een grafsteen kreeg. Hoe ging die communicatie? Wie heeft ze verteld dat hun zoon, broer was overleden. Veel, heel veel berichten gingen over de wereld via de havenkroegen. “Heb je nieuws?” De zeelieden vertelden hun nieuwtjes, de verblijfplaats van de schepen of de tijding over ziekte en dood aan elkaar aan de koperen of zinken toog. Zo reisde het nieuws van havenkroeg tot havenkroeg totdat de moeder van ‘blonde Arie,’ aan Katendrecht vernam dat haar zoon nog in leven was in Brazilië. Een man die heel belangrijk is geweest in deze nieuwsgaring in de havenkroegen in London was Samuel Plimsol. Ook heeft hij gestreden voor de veiligheid van zeevarenden. Deze Samuel, was een Engelse politicus. Aan hem gelinkt was de term: ”Coffinship”. In Nederland zouden we zeggen: “drijvende doodskist!” Hij wist er een wet door te krijgen die reders verbood om een schip te zwaar te beladen. Daarmee werd het een stuk veiliger. Het is waarschijnlijk aan hem te danken dat de familie van John Prince uit Massachusetts het droevige nieuws kreeg en niet meer in onzekerheid verkeerden. Zo konden zij hun zoon, weliswaar veel later, nog de laatste eer bewijzen. Samuel Plimsol is door de zeevarenden van de hele wereld geëerd door het beladingsmerk dat op de romp van schepen aangeeft hoe diep het schip is geladen naar hem te noemen. Het Plimsolmerk!

*Tot de volgende keer.
Marian Woestenburg*

Verhaal: *'De legende van de kerstroos'*

Dichtbij het klooster was een groot bos en in dat bos woonde een goddeloze rover met zijn gezin. De abt van het klooster, abt Johannes, had het gerucht vernomen dat elke Kerstnacht het midden van het bos veranderde in een prachtige tuin. Zo vierde het bos van die rover de geboorte van Christus. Maar wie durfde zich in het bos van die vreeswekkende rover en zijn gezin te wagen om te zien of het gerucht waar was?

Abt Johannes aarzelde, maar zijn nieuwsgierigheid won het uiteindelijk van zijn angst. Toen de kerstklokken begonnen te luiden, ging hij het bos in. Op het moment dat ze ophielden te luiden, verscheen er een licht. Abt Johannes zag dat de sneeuw zich begon terug te trekken. De grond begon groen te worden. Allerlei planten en bloemen schoten op. Abt Johannes' hart begon heftig te kloppen. De kale bomen kregen bladeren. Vogels begonnen er rond te vliegen. De planten en struiken begonnen te bloeien. Eekhoortjes speelden in de bomen. Er kwam een vos met jongen, ze speelden met de kinderen van de rover. Een kind van de rover pakte een adder op en hing die als een ketting op zijn nek. De rover deelde bosbessen met een beer. De bloemen bloeiden, bloemen zo mooi als abt Johannes nog nooit had gezien. Het leek of de hemel op aarde was neergedaald. Abt Johannes zakte op de knieën van verwondering en dankbaarheid.

Abt Johannes keerde terug naar het klooster met in zijn hand een paar witte bolletjes uit de Kersttuin. De monniken plantten ze in de kloostertuin. De hele lente, zomer en herfst gebeurde er niets met de bolletjes. Toen werd het winter. Alle bloemen en planten gingen dood. Maar op kerstavond, toen een monnik toevallig even in de tuin was, ontdekte hij het: waar de bolletjes waren geplant, waren stevige groene stengels opgekomen, met prachtige bloemen met zilverwitte bladeren. Ze werden 'kerstroos' genoemd. En ieder jaar bloeit in de winter de kerstroos. Alsof hij nooit kan vergeten dat ooit in de nacht, vlakbij goddeloze mensen, de grote Kersttuin heeft gebloeid.

Bijdrage van een betrokken buitenstaander, Aad Kamsteeg:

Engelenproject

In de Bijbel lees je eigenlijk nooit dat wat wij ‘de wereld’ noemen naar de kerk toekomt. Is het dan niet opmerkelijk dat Vlieland wat dat betreft een uitzondering vormt? Niet dat het ‘s zondags in de Nicolaaskerk storm loopt. Maar of je op het eiland nu dorpsbewoner of gast bent, niemand kan om de uit de 17e eeuw stammende kerk heen: bezichtiging van het interieur, huwelijks- en begrafenisdiensten, concerten en vlak ernaast oorlogsgraven en het vroegere Diakonessenhuis.

Maar houdt de PKN-gemeente van de Nikolaaskerk het daarmee voor gezien? Kennelijk niet. Ik las dat men gaat meedoen met het zgn. Engelenproject. De gedachte daarachter is dat er in de donkere dagen voor Kerst heel wat mensen zijn die behoefte hebben aan licht, troost of een hart onder de riem. Je kunt zeggen dat zo’n project een bevestiging is van wat je zondags van de kansel hoort. De Bijbel zegt dat christenen in hun omgeving ‘leesbare brieven’ kunnen zijn, d.w.z. met hun daden kunnen laten zien wat zij geloven. Ergens in de tweede eeuw na Christus zei een Grieks redenaar Aristides tegen keizer Hadrianus van Rome: ‘Zij (christenen) staan klaar om weduwen te helpen en wezen te redden. Als ze iets over hebben, geven ze het vrijwillig weg aan hen die niets hebben. Wanneer een vreemde op hun weg komt, nodigen ze hem gastvrij in hun huis.’ Moet je dan christen zijn om ‘engel’ te zijn? Gelukkig niet. Anders zouden organisaties als Artsen zonder Grenzen, Amnesty International en Vluchtelingenwerk om medewerkers en financiën zitten te springen. Intussen zal niemand ontkennen dat veel Nederlanders zitten te wachten op verbondenheid, zingeving, vernieuwing, spiritualiteit. En juist daar heeft de kerk veel in huis. Vandaar dat je mag hopen dat op de daad van het engelenproject ook een praatje kan volgen. *(Aad Kamsteeg)*

Kerkbel

Mocht u deze Kerkbel na een kerkdienst mee hebben genomen en hem graag per email ont-vangen op uw thuisadres, dan kunt u dat opgeven via kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl. Overigens staat de Kerkbel ook op de website van de kerk www.protestantsegemeentevlieland.nl onder kopje ‘Over ons’ en dan Ons kerkblad. Voor wie de Kerkbel per post ontvangt en hem net zo lief digitaal ontvangt, geef dat dan svp door. Maakt u geen gebruik van internet, dan kunt u de Kerkbel ook per post ontvangen. Richt uw verzoek dan aan; Redactie Kerkbel, Kerkplein 7, 8899 AW Vlieland

Kerkomroep vanuit de Nicolaaskerk Vlieland

Sinds zondag 15 juli 2018 worden de kerkdiensten live uitgezonden. U kunt meeluisteren via de website www.kerkomroep.nl en onder gemeente: “Vlieland” invullen. Of u gaat naar onze website www.protestantsegemeentevlieland.nl en hier naar kerk-diensten en onderaan de bladzijde vindt u de link naar de kerkomroep.

De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

Keuzes

In deze tijd worden wij ons er steeds meer van bewust hoezeer de techniek, en dan met name de digitale techniek, ons leven beïnvloedt. We horen besluiten via de televisie of het internet, die ons gewone dagelijkse leven ingrijpend veranderen. We shoppen online (ja, dit is een Nederlandse zin). We leren alle mogelijke nieuwe woorden: deepfake (een film of foto die echt lijkt, maar dat niet is), FOMO (fear of missing out), ZOOM-bijeenkomst (terwijl je allemaal gewoon thuisblijft), online-shaming, algoritme en nepnieuws.

We hebben in deze tijd veel keuzemogelijkheden, maar de vraag is of het leven daar wel gemakkelijker door wordt. Kunnen we overzien wat de consequenties zijn? Immers, als je het ene kiest, sluit je het andere uit. Het maken van een keuze is het wegstrepen van de alternatieven. Hoe doe je dat op de juiste wijze?

Wij weten immers lang niet altijd hoe we de afwegingen moet maken. We zijn omringd door namaak en nep. In deze tijd van isolement kunnen we daardoor misschien de medemenselijkheid uit het oog verliezen.

Waardoor laten wij ons leiden? Door onze drang tot zelfbehoud of door de liefde tot God en de naaste? Natuurlijk kun je in alle vrijheid een keuze maken, maar verlies de verantwoordelijkheid voor de naaste niet uit het oog. Het kan toch nooit zo zijn, dat iets goed voor jou is als dat ten koste gaat van een ander? Is het niet zo, dat zorg voor een ander ons eigen leven altijd verrijkt?

Laten we voeding voor onze ziel en inspiratie zoeken in de Liefde en die tot middelpunt van ons leven maken. Misschien helpt ons dat de juiste keuzes te maken.

Susan G. Boukema-Koopman
Theoloog/em. pastor

Vieringen

maandag 20 december	17.00 uur
maandag 17 januari	17.00 uur
maandag 21 februari	17.00 uur

Inlichtingen over plaats:

Mevrouw A. Roos-van der Heide, Lutinelaan 6, 8899BE Vlieland
tel. 0562 4515 49 of pastor S. Boukema 06-53 26 93 30

COLOFON

R.K. Pastoraat Vlieland
pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)
woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum
email: susan@kpnplanet.n
telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn
werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp
email: c.m.conijn@hotmail.com
telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

CONCERTEN BIJ KAARSLICHT 2021

Dit jaar konden de Concerten bij kaarslicht bijna alle (alleen het eerste concert moest nog worden geannuleerd) met enige beperkingen doorgaan. Tussen 12 juni en 16 oktober werden er 18 gehouden, in juni en september op zaterdag, in juli en augustus op woensdag. Ook vond er een keer een concert op zondagmiddag plaats. Toen werd het beroemde Stabat Mater van Pergolesi uitgevoerd.

Vanwege de beperkingen door corona konden we niet meer dan 70 tot 80 bezoekers ontvangen en die kwamen er ook. Vrijwel alle concerten waren hierdoor "uitverkocht". De musici waren blij dat ze weer mochten optreden en het publiek was dankbaar dat er weer een concert bezocht kon worden. Dankzij wat extra hulp konden alle bezoekers indien nodig gecontroleerd worden en een plaats aangewezen krijgen. Naar schatting hebben in totaal zo'n 1100 mensen de concerten bezocht. Voorwaar geen slecht resultaat! Gelukkig konden de concerten goed uit en bleef er zelfs in dit moeilijke "coronajaar" wat geld over voor het onderhouds- en restauratiefonds van onze monumentale Nicolaaskerk.

We hopen van harte dat volgend jaar de concerten weer onder normale omstandigheden plaats kunnen vinden en we de kerk weer eens regelmatig vol krijgen. De planning voor volgend jaar is al gemaakt: de data en de uitvoerenden zijn bekend. Hierover kunt u in het volgende nummer van de Kerkbel meer lezen.

Nu alvast de datum en de uitvoerenden van het eerste concert: dit vindt traditiegetrouw plaats op de zaterdag voor Pinksteren. Op zaterdag 4 juni 2022 komt na vele jaren het bekende *Leids Barok Ensemble* weer naar Vlieland. Het belooft een prachtige start van een hopelijk weer succesvol seizoen te worden.

*Namens Commissie Concerten bij kaarslicht,
 Otto Roelofsen.*